

Kelemen, Keszgyörgy napján, 1884. [24]

K 573/918.

Kelemen jó barátom! azolvasván tegnap este mindkét le-
veledet: egy Nesis — eljegyeztettem magamat. Kiren
se sem vagy különb állapotban minc én, még is issa
nedeu, és irtó a kövöségnek! ha én minc ne ismernék
legalább nered? Tehát megjöhlisem magamat! 13 órája,
an éjes is itenámira, hogy leveledet kaptam, s imé vá-
lanolod, még pedig úgy, hogy eleinte kivén, csak az néreu
mire kell felelni, és na nagy kövöség nekem, hi ha irtó
öfenné ugrálot a gondolatokban minc a kabória a ren-
delu. Te igazolod telepésenes, pedig látsom a telhis a be-
dünnet, hogy éfen ellenkerős aravn. s aligha úgy nem tess.
Hátu tehát megpoésalanisatásom tövösessé s iál:

Mikor erre a gondolatra jöttem: mindeu ferdén-
tőhöz megissam kék sorban, s a levélkéres vas Grebanher rüld
sem, minthogy neki is kólan egy, hogy tövölje a többivel.
Darab idő múlva hallam hogy ő "Nehélynét tartván an egész
dolgos, ignoráns a levélkéres". Ekkor irtó vakornak; s ő is
váluhol: "Nilearodasod résén jött, más a kék vers: Emelk
tört, Jbolga álmai, már ringomassak s régen vigalás alatt
vannak!" Szép! Arván felhőtől a Phoenix 2. köcske;
én mondom hogy nem irtó, nem aravn ok megjelenni! ő vá-
lanol: "igen de Promyá? Sofia minc versed is van, melyen
az első köcsköt hely türe (!) minc rikagynom keless, az fogon
adni." An' borantrodnam, de barátom Kelemen ei fress kös
nem lehes a dolgos kirelen is jól elücsérni. Hogy tehát, minc
a cör, egy kányára lengévet ne töjtem fel a töjtos, imam be-
kornak: ha már varugyan így van: hogy B. Jóhann varugyan
avd a Ph.-ben, legalább, ad' többes ime rüldöt. ~~##~~ hogy
B. Jóhannis némi dja kaptam, an ar előfressés gyűrnén
egy pár pengő nálam maradt, arán jiss sarras kora vakor,
én kireltem vifka a rekany pengő, de nem fogadta el.
Ar alass míg an én többsé levelem fressne más, jött egy
vakornak mellyben: "nókás kgyen a karanod, ne lép: fel a
Ph.-ben; nem erőshatol; B. Jóhán, a Reménybe nyomassam".

Ngy-e fejen meus a doloz! Ehes isam neli, noha ege
meg a fene a dolozdas! nyomard, nem lánam eu! De usoló
leppen a Reményben s mindenüsz, mi nálad van. Ó ismés ir:
Hohó roma! nem lehes! meus Novemberben örüü versedes eu
Világyzót megösthem!!! az sajátam, s novemberben
aravam nyomarni! Iskeni! Lépi le már moss ha tudh.
Igar, hitelgyi neren aris megferecs (mi nálad herreg nem röien)
de aris romianság eladni, mes eu vifka tudam volna neli aris
s pengőjér. - Ellátván a dolgos, hogy eu minden lelépesi zán-
dóram mellei is meg novemberben is felfogom iitui az oromus
az ivodalomban: kérészke esse isam Vahornar egy savassi
nemes, hogy ara az öris aigá vifka, ers a savassi perig
nyomassa ki röigian. aron Vahos elhallyason, de savapio
elhesse, az öfis vifka nem röilre. - Mez eages, Fábosi
Abis nevü jó pajtásam van is, ara igu a minap: "Mor a
Tavasi pimps, melhet egy eu őse nálam vaimar, mez fohol
tem jeltük meg: eu biray betültem a Hölgyfuszárba, remé-
tem nem haragyt meg ese!" Bmó! Schogy haragham,
jó majd ki röigil a tellem örömenben! ouan néhány hónap
osa meghaladában már, s ine egy pár nap őstán ismés
rivivitos a Hölgyfuszárban! De ngy-e Jánoskám! györöjörüen
megyen lelépesi kerem. Mez perig, nines mindeuer veje.
Friebait Pira jó crimbóram, ő valami Kalendariumos ad ki
1882 re, neri is aram régu egy verses, ex pláns mez
majd 1882 ben hararol meg Kalendariumában szaggyar.
s moss már lepi le egy vágással ha tudh. Vedd horü
legélequegüt hogy valami örigvadás karkulas alaruluan
Regéimes az arazis megdisöieni, ha megalrudhatunk.
Isam ngy fegélfim! romoly vitam vol lelépni, s imé
erü a romis röülmények oromnál fogva karrakhar.
moss mélsán kineveshes a ki arar is röülményes
nem őstani. —

Minap isam, hogy arat az igu fep őssiamus
versedel es a november káfolatsorogban van; eise mez:
gat anyiban hogy borongós idő vol rád is sam is; de
sárgyain neive nem; a tiid romoly, enyim olham kéfás formá,
forma; a tiid narzben enyim röigüi sárgyü. Flanem a
Reményben megjelensel is karsulatsorogban van. féltelend:

Kiríngörölüm az ablerba, banílem a Louis jölemselem
idő, melyben se hó, se verő, se saága loub. 19 Gyármány.
arrai:

"Műs qínálgat e keji időben...?"

Egyébarán, most is lehet,

Gondolni, inni ilyenforma

Epületes kejségere:

Ah,...! a menny a földi sirasja!

Hallgat péménat gyöngyözei!

De hagh! sáma valóságos ars

A binnő föld gyöngyözei!

De én ers, a tinnő pengőre

Pocsa uramat hazam...! 1847. -

Moss elörefem leveles: Almodorol velum? eides Janorkán
sám enyiböl is fog a mi premier ismeretgünk állni? egge
meg a fene a soros! egyébarán minis feunni bajint, leg-
alább ottam nines, hogy emlíessék esteleene. Nőm is minis
nöd peqíngel! wpiul volo a naposban, a soros fajt, Kütörben
is igen qyenge, s én nem mondhasam hogy maga az egészég.
Neve: Póldos Emilia. Almodorol kedves jó barai arai ve-
tünk, legalább így leírt, beünítés, és preser, preserel; minis,
ar az siteres és minis, így is levis ember pres. preserint
ami egyenise! -

Hogy husza vagy az nagy baj: hogy remény kin-
seura vagy magadnak az nem nagy baj, wt emberes preser-
vokra én s pyreném még most is ers a se nőbb. becsérgédes.
Ha Toluy ellepíed lei én alar jó; ha C alar nyi is jó; az
neféj, én mondóm a pessimista, nem időtül el, nem vénéhert
meg. -

Kiléggyíval való Dolyud valóban Sajáságy; wt
küselum net korá, - én ki nem sarsakém így minis se, de
arai júnás-e úgy is kedvesebb esedmenyker minis se, nem
sambum.

Hogy et ne felisem egy Sajáságy essem volo
minax. a Phoenix letöl, rapot egy utatrángs Pestről
Emichsöl Mars. 19. én, hogy peltárgaimas mar mistolom
Hálaprin tönjáimmit ávachem. 10 rap mulva ar az Mars
25-én kütörös ásse fogadom embere s - nines! Ellox én

a magyarhirlapban lemoskolom Emichet. Ez pedig iforogya
 Dühbe gövén az igaz poén, felháscsi Leveys, és egy piplos
 orreres iras vele ellenem a perri naplóban, melyben a nagy
 Léway utchere is: ráösmenies körmivöl az - egerre. Oh oh!
 erer a perri oronlányos! Jól meg barátsam! eren eukerék
 jellenés, is is ellen kei kutyasás lép pifrolodni, alken en-
 her mellen min Amik; a nyomomul, isz forogaszója, neuké-
 tya mellen. I plane egy Léway me ellenem!

Elgyener erék; de hilaipri barátsam meg is eul
 keh, mindeiren pihforogbam; I az mis vellei sün, nem
 maradhas bopilustalanul. isz meg neti: hogy ha minden
 derinsekben ki nem aléjiz, nyitváronszágon korod az egsz ríges,
 mi vállalkorásáiban aligha fog neti tobas kapnálni. -
 meglásd es, annypis a menyis, de kapnálni fog. -

Látsam a falu ringve, az első fineres megrapsam
 avval a vársel hogy karafinilag pársolgam (deresszem). Er-
 tem derinsek, eram! avria nem látsam belöle többes. nem
 is fogor, nem is araror. Er az euker is a se 10 barásid
 kös sarsvit a mulótól, ösmereu viprongosoras.

Előkesesi laporas arasz koram Rülteni? ne fá-
 sand megad, ami en megalvilek: -

1. A Phaenit 2° köteté.
2. Bajra övves művei.
3. Nagy Ignac hiemünnei
4. Garay keus laztója.
5. Leizs, Statistikája.
6. Friebein képjegynör hívasala
7. Egy kemvüey napboja.
8. Erdelyi, Péterabepid elnye.
9. Jffuság barásza.
10. Nagy emert album.
11. Komaromi tomenlilet.
12. Halarj Karaidan? Olahnyelvsana.
13. A falu ringve.
14. A remeny.
15. A kolerifusar laz laz laz.

Tchais nár probat's valamus, hogy Raps en kölen anyri
 vics, hogy, minis a Brnás Garai? Kellneje, hangas vagod ma

gad, bankrottirovot ei meglata. Ha a törepsöi eirög i nem eved már.

Jóráival nem állor leuelre'shen. nem tudor völe feunin, hogyan ei? mió ünial? Terveid igen fej ei jó; de nem tudor rá mió mondani; nem ösmereu moss a fővárosi irodalomban ei sajós kövülményeis. Kelemérböl ei palonaiót baráson seves nem vifen ki. Persen kell arra neive larni; Ha se gardag emles volnait, Persen larnait, vöy keunet va laniis, oclyan lelet ei keret tellenhet arra miis a tied; Igy... ráspink ar időiöl! Igar, vaunat on jó fiit i: Jokay, Pak, Gyulai sag de a Kuchy maltrancos kermiszeti- vel miis ünialnait? - Ha's Perses, vas Grechen spudra's a magyar alárendelni a töinet, - Ohergiz, vahos bele állanának-e? Jma-e töörsmeny? van Garay? fejige be filaly ar a Ph. leti musarovay :) Róbel pomoni a vilásis! - Vajut meg evel! Bejereve ei a tööröségken sem bíram többle. - eirög var hajlama nem völe ar irodalomban, moss meg seive sem leff. Hova miis vele? Annai, kelet, hogy a pesti arat, bolonki nem seunet a magunkforma messzevidéi irolas!

Regeimöl minij bepit ömreslen dolyolas a Hőzifusár, már jón, vöid nag megleleis, sajós alé lenit belegyereseu váranis, s ei minders epen vöy nem eiseu minis se nem eised. Moss valami könnyűiadi tarsulus ara megfrálesni; meglehes ar siadryi. —

Igarai van ideg keeles baráson. Moss a töinet nem ünge ne vegye magára; — bochorban kell keresni cirmában tötheti, — a fejegye ar ag i kürra, — fogadd be a toias töier a töirböl, — ei nem mind arany ar a mi fej- löl, pedig a ki jölet tel, aranyas tel, — arsein meg bogár nean ~~harba~~ töthet; a mi mindery var veres a világsa- laus. Epevefess varmegyeint bolond ar ispaniya sag sag.

Im ererböl unimer se i töthetvö hogy ei i eisele a magam mesterségken, s meg a máis lapou i vöy less volna ha nem sajnalóvaim töled a papir.

Loha se gundoly pedig se arat, ararmis reb- ne ar ei terem, var a jivum begyu helyén, a mi pedig, arar posca, vöbön arai nem, santonikastlanit all, minis e hia helye.

Övezahsö forarlis! ha's már minis shengli, vöy

a min náhunk monfát stömpöly? Hisz így nem hogy a
magyar irodalomban, de sán a költészetben sem kasszara séged
el pénzrel. Láid-e én még az Resztes foggyasztam, el be-
lőle evet a mi eunet a levélnek a kátára ragasztot, és
a többi is mind te kapod meg; mert hisz hogy innen jessig
az 6 tíz kell, még is ő belet hogy ott van a világi költés-
zet az látsz meg az eunet! Ha valaha oda megyet, és
egyes sz-ok a Délibábos vónaságra, eger videt kisírdül
és höl, mondván: jaj nini! hogy nőt a puszta!

Amugy is mondhasod netud Iános deás, hogy
Vahossát se se se én meg nem gárdagodunk. Hanem megys
igazad van, jobb valami minis jessmi!

Eldőig is respectuálal már én téged, most
pedig mióta tudom hogy fát kesset van, mellyben már az
olvasmányos is breunet plane imóáolale, minis lifnyai só-
gorom (mert nőt Resztes gyimes vele) Petőfi, imádrásom
alapja pedig legintátt ott van, mert nemem egy kulpallas
nyí fát kesset jessmi seu földem, s. i. sajasom, és az én
olvasmányaim seunetem meg nem foggyasztat.

Kerbény tehát aakugyan elhasárolna ma-
gát séged aegonfordítani; és halgyasat és fületet most, min
a diurnó, mitot már a másikat herélt és ő rá fog köntester-
ni a sor; mert ahígha engem is nagy embert nem fog seun,
sőt fogadni memet, hogy most tülelendő Regeneres olveste-
mül fület foggy; tülelendő igen öntöt hogy az egyetegy
s minvelele magyar nyelvvel így tülelendő eret az embert.
Így tülelendő őt nem ség nem az a nyelvvel, hanem
egyetet is, - de azis seun! Megvira még valaha!
Egyeban is ha így fontéosa a többi is minis ess az
egy, perinte hisz jess: így sokáig éljen! és én el is hítem
nere inatit minis Kerbényes hogy a mi poestisimul jöt
nem lehet áforditni; a Kerfality Karolyes jess azéleke
azat mótan, ládó rehol épen olyam minsha az volna for-
dítva, de Toldys hírem bajosan. Monban, haod mulna
vele magis a linet tessit!

A dahányplaisim onideu nem igen jess; seun
éris, mi jess azis nem azat seunetessit? meglesse

hanem areis volna még nérem a padon egy kovácsban harmadévi, abból presztélet megvárni! De hiába! nem törőnik mivelünk néz más Zalánál, his a kére-
seivel his puszta püzske kaja valami vagy valami, ancsin a füzes öfpe meg csendesen, és pedig öfpeöletének lebesen. halansa is kelmeir nem ilyen his füzes; magunknak kéne valami vinnai, - de ha nem lehet! én nem forras-
neled álmotomi, hanem ébrelt hányon vesem elmémes aron: mirepm lehetne netünk öfpejümi? Emelkezél rá Jánoskán hogy egyzer meg hiatalálem! most nevelkedis nérem egy ferdő vinnai, háta lónas hánsam, ancsin.....

Hem forrasem pedig ars, hogy se is ars helyesed, hogy sese vagy nem dolgorol, sőt regyeu penre meg tán én is vót néhe valamis. Néz látnis én foglar ség agyonasmi egy kisit.

Tegyet kedves barátsám! segyet ars a passióda hogy nérem foras inj; nem ar én kedvémis, a magad éns, és ancsin küt el nérem, hadel olvasgassam én! hisz isen ugyse egy almanachos csinulot belöle; melynes mindeu esee se lety angy olvasaju más a kajdani ragakoss sépiu ma ggar almanachotnak, mellyem becsám 5 vagy 4 pengöröl 1 re gyallitason; és ar enym pedig nem fog beosben pallam: sem pedig Ödöshe pallam.

At én Ph. heli kéi vesem, ne karotj'at sem ne hitelegj'at men ar fégyen! az meg lehet, de nem a java. Hanem a felöt birongosá seplek, hogy: - (talán nem is kedlene lénna a más arasot, mert se is vinnai kompli: mentnek reped.) hogy a Talay féle musatvay vgyüör, s a Phodily, ar ér 1 ft 30 pengi kgyzán; a söbli dolgoras a söbbit .x. c. 30 ts. A vakos, Garay, s az dolgorasai pedig ráadásul adasnak ar elöfiszötnek. Ne farsanissorát! a musatvay megfelele rendeltetésénis, sehuson, sőt az még mindig ilyes! a más szilaiot, rapus kéllésröt is virmahárrát befelty: ar mind a falusi éle füleméye, és és és - leint; vagy tán épen konulais van; vagy aranyered.

Advocem Arayer. Barátsám! a dinos linja er, én ebban pengudet, lekemes, küelmemes, sedéghemes ar ölse meg véglépen; vótalmi lefele tépengéseu (pézfő)

Mindemelkezem, építkezem és minden minden bajom
alapjában, bizonyosan eunet a fiúemé. — Bar anyis
is hárs hogy a musavay opraalan kespeken fejeztél.
A felérősem kő ~~for~~ plane hyava járásain tőn belőle:
nehéren... nehéren!

At ismelen leginén is pályásem vagy minden, ugyan
nevelis egy Petőfi's abból a fiúból, vagy ha az nem lehet, leg-
alább egy Beőthy Zsigai, a ki most jött ki egy Diszkrétus
orvosi. legelőt lety vajsa mi nőnem.

Válasz már az usolvi NB.-ébene hilaggrival
négyesed volna levedes! még a megmaradt peltáim orra is
nerez hársa? gyönyg fű! is meg neki hogy pottain
pálsó el; egyebain tréfa kúrt fogad el! ha má's mód
már, assai jóembereid eladgajás is orra, én is eladnér
nehányas az ide jussarhasnád.

Kezény nödes öfinsén sapnáló; koma affo-
nyu is, bár ömresterenél, sőt ő legjobban, most legjobban
duda mi a perzelet, ki folas perzelet.

Hemere Mihályosak tennap issam egy
év ora előfőit leveles, s ő egy év ora finnyg egy-
persem is nerez. Gondolt, hogy én hemereivel olyan
vifonyban álltam s állor mino veled, s még is annyira
elpeyhiidit az ember lelle, hogy egy enj el-van, a
néltől, hogy egy má'snál valamint tudna. Innyuan
leveset eren a jelen vifonyot ~~en~~ embeeres! s nem
is csuda.

Mindmesene névvelésű pedig felérőemmel
együtt nödes, keves komaaffonyunka; assan le!
Ki monda az nerez, hogy valóra is koma-
ba is nem jöhetünk, kipeu én alig mulsam 30,
felérősem 20 éves. Jimen látszod hogy niny
vepre minden remény; még ha a vakos megbékélis

Isen álsón meg beunesdes, ismelen álsón

meg L

öfinsé barárod

Falupallatok